

מסורת הש"ס

(א) תוספתא דמ"ק פ"ג ה"א... (ב) תוספתא דמ"ק פ"ג ה"א... (ג) תוספתא דמ"ק פ"ג ה"א...

הגרות הב"ח (ה) ה"ב ד"ה ע"ג ע"ד... (ו) ה"ב ד"ה ע"ג ע"ד... (ז) ה"ב ד"ה ע"ג ע"ד...

לע"ו רש"י [אשכנזי]... [אשכנזי]... [אשכנזי]...

מוסף רש"י

אי אתה רשאי להתירין בפניהם... וזכר שמשם יצא לנו לזו להרפור... וכן נחמיו נתן לנו שז"ה אשמו...

רבינו חננאל

שאינו חייב בחלה... ואסיקא ארבע רב אשי חזין... חזין אי רובא דבני תנאי...

מקום שנהגו פרק רביעי פסחים

נא.

דרכי מילא. של קולא ומולוין יומר: סנד אינשי נמי. מיון ללא נמיר: סרי מילא. קושיא היא דלמו לאימנעי מחלה אף מדגן: המפרש מן האורז על הדגן...

אי אתה רשאי להתירין בפניהם אמר לו ולא מי איתמר עלה אמר רב חסדא בכותאי כותאי מאי טעמא משום דמסרכי מילתא הנך אינשי נמי סרכי מילתא אלא אמר רב אשי חזינן אי רובן אורזו אכלי לא ניכלה זר באפיהו... דילמא משתכחא תורת חלה מינייהו ואי רובן דגן אכלי ניכלה זר באפיהו דילמא אתי לאפרושי מן החיוב גופא דברים המותרין ואחרים נהגו בהן איסור אי אתה רשאי להתירין בפניהם אמר רב חסדא בכותאי עסקינן וכ"ע לא והתניא רוחצין שני אחין כאחד ואין רוחצין שני אחין בכבול... ביהודה והלל בנו של רבן גמליאל שרחצו שניהם כאחד בכבול ולעזו עליהן כל המדינה אמרו מימינו לא ראינו כך וגשמו הלל ויצא לביית החיצון ולא רצה לומר להן מותרין אתם ויצאים בקורדיקסון בשבת ויצאין בקורדיקסון בשבת בבירי ולעזו עליהן המדינה ואמרו מימינו לא ראינו כך ושמוסם ונתנום לעבדיהן ולא רצו לומר להן מותרין אתם ויושבין על ספסלי נכרים בשבת וישבו על ספסלי נכרים בשבת בעכו ולעזו עליו של רבן גמליאל שרחצו מימינו לא ראינו כך וגשמו על גבי קרקע ולא רצה לומר להן מותרין אתם בני מדינת הים נמי כיון דלא שכיחי רבנן גבייהו ככותיים דמו בשלמא ספסלי נכרים משום דמחזי כמקא וממכר בקורדיקסון נמי דילמא משתלפין ואתי לאיתווייהו ארבע אמות ברשות הרבים אלא רוחצין מאי טעמא לא כדתניא י"עם הכל אדם רוחץ אחין מאביו וחמיו ובעל אמו ובעל אחותו ור' יהודה מותר באביו מפני כבוד אביו והוא הרין לבעל אמו ואתו אינהו וגזר אביו אחין משום בעל אחותו תנא תלמיד לא ירחץ עם רבו ואם רבו צריך לו מותר כי אתה רבה בר בר חנה אבל דאיתרא עול לגביה רב עוריא סבא ורבה ברביה ררב הונא כיון דחזוניהו כסביה מינייהו אתו ואמרו ליה "לאבאי אמר להו שווינכו בכותאי ורבה בר בר חנה לית ליה הא דהגן נותנין עליו חומרי המקום שיצא משם וחומרי המקום שהלך לשם... אמר אביי הני מילי מבבל לבבל ובמארץ ישראל לא"י אי נמי מבבל לא"י אבל מא"י לבבל לא כיון דאנן כייפינן להו עבדינן כותויהו רב אשי אמר אפילו תימא מא"י לבבל לא כיון דהיכא דאין דעתו לחזור ורבה בר בר חנה דעתו לחזור הוא א"ל רבה בר בר חנה לבניה בני לא תאכל לא בפני ולא שלא בפני אני שראיתי את ר' יוחנן שאכל כדי הוא ר' יוחנן לסמוך עליו בפני ושלא בפניו אתה לא ראית אותו לא תאכל בין בפני בין שלא בפני ופליגא דידיה אדריה דאמר רבה בר בר חנה סח לי רבי יוחנן בן אלעזר פעם אחת נכנסתי אחר ר"ש בן רבי יוסי בן לקניא לגינה ונטל

אי אתה רשאי להתירין בפניהם... זית שאן כפ"ק דמולין (דף ו'): ומירך רבוי נסים נמגילת סמרים דהאי דברים המותרים ואחרים נהגו בהן איסור היינו שיודעים שהן מותרים והם רוצים דברים המותרים אבל דברים שנהגים מחמת טעות סבורים שהם איסור והוא מותר יכול להסיר צפניהם וכן משמע זהדיא זירושלמי (ט"ו א"ר א"כ אמאי קאמר דילמא אתי לאפרושי מן הפטור על החיוב כיון דיעי שהוא פטור וי"ל ללא כ"ע ידעי ולא"ת דמשמע דרוקא בניי המדינה או כותאי אנו רשאי להסיר אבל צפני תמנים או שלל צפניהם מותר ואמאי והא תנן נותנין עליו חומרי מקום שלא משום ושהלך לשם ואזרי"ל דמתניתין איירי במנהג חשוב שהנהיגו ע"פ ת"ח והכל מיירי שהגו בני המדינה מעמם וכן הנהגו דמיימי ודאיתרא דלקמן קיס ליה דהו מנהג חשוב ור"י מתמסק במנהג שאינו חשוב דיוכלין להסיר כפני ת"ח אם יכול להסיר להם דלמשמע לקמן ולא רצו לומר להם מותרים אתם משום דאיתרא דלקמן קיס ליה דהו מותרים אתם ומה שהתמסקם לא מחמת איסור אלא מחמת מנהג טעות ולתלמידים היה מותר לעממו צפניהם אבל לא להסיר רשבי"א אומר דלא קשה ממתני' דרבי אשי דמוקי מתני' גליון דעתו לחזור וכותאי אפילו דעתו לחזור אסור ולאבוי דמוקי י"מ מבבל לא"י אבל מא"י לבבל לא כיון דאנן כייפינן להו עבדינן כותויהו ויכנסתא אפילו תנא"י לבבל אסור והגהו נמי דמיימי הוו מא"י לבבל: ב"ר דאנן כייפינן להו וכו' קשה ל"מ דכפ"ק דפסחא דרבי (ה) אמר פשיטא מהכל להסם דהני דהכל שצט והסם ממוקק משמע דניי צבל עדיפי ומירך דה"מ לאפקועי במנוגה אבל לענין איסור והיסר וסמיקה בני א"י עדיפי שומדים תורה צדדים ואמרינן (כ"ג דף קמח): אוירא דלרץ ישראל מתמסי":

עבדינן כותויהו. לא עבדי (א) כותויהו ה"ל למימר ומשום פ"ק דמולין (דף ו'): נקט הכי דקאמר הסם כי פליק רבי זירא אכל מוגרמת דרבי ישמאל ופריך ולימ ליה לרבי זירא נותנין עליו חומרי מקום וכו' ומשני אביי הני מילי וכו' וי"ל מבבל לארץ ישראל כיון דאנן כייפינן להו עבדינן כותויהו: רבה בר בר חנה דעתו לחזור הוה, ובמולין נמי מתוך רבי זירא שז"ה דעתו לחזור הוה קמ"ת קשה דשאל לדרין קמי (ס) וחומרי מקום שלא משום נדעמו לחזור וחומרי מקום שהלך לשם צלון דעמו לחזור: אי ר' יוחנן לסמוך עליו בפני ושלא בפני, אתה לא תאכל לא בפני ולא שלא בפני. סכלל שהבא סבא אחר שראה מי שעשה מעשה אצ"פ שהוא עושה כמותו, אחרים אין סומכין עליו, לא בפני ולא שלא בפני. אינו רואה אחר דאמר סח לי יוחנן בן אלעזר, דאיתי את ר' שמעון בן יוסי בן לקניא

עין משפט

עין משפט רב מצוה... א"א נמי פ"ה מ"ה... א"א נמי פ"ה מ"ה... א"א נמי פ"ה מ"ה...

רבינו חננאל (המשך) והוא (מנ"י) [מנ"י]... ויהוה והלל ויהוה ויהוה... ויהוה ויהוה... ויהוה ויהוה...

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones